

ELÄKETURVAKESKUS
PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Osasto/käsittelijä Avdelning/handläggare

LA/Riitta Korpiluoma

YLEISKIRJE

5/87

1(1)

Päivämäärä Datum

28.1.1987

Työeläkelaitoksille

TEL:N 1 §:N JA MYEL:N MUUTTAMINEN

Tasavallan presidentin esittelyssä 23.1.1987 vahvistettiin lait työntekijäin eläkelain 1 §:n, maatalousyrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta sekä asetus työntekijäin eläkeasetuksen 1 §:n muuttamisesta.

Eläkelaitoksille on yleiskirjeen 44/86 liitteenä lähetytty hallituksen esitys laiksi työntekijäin eläkelain 1 §:n muuttamisesta ja yleiskirjeen 16/86 liitteenä hallituksen esitys laeiksi maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain ja maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta. Lait vahvistettiin esitysten mukaisina.

Ohjeet lainmuutosten toimeenpanoa varten toimitetaan eläkelaitoksille myöhemmin.

Lait tulevat voimaan 1 päivänä helmikuuta 1987.

ELÄKETURVAKESKUS

Antti Suominen

Pentti Koivistoinen

Laki

työntekijäin eläkelain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1987

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (593/78), sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetulla lailla sekä 30 päivänä joulukuuta 1965 ja 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetuilla laeilla (707/65 ja 469/69), uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi sekä nykyinen 4 momentti siirtyy mainitulla 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetulla lailla kumotun 5 momentin tilalle uudeksi 5 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Työnantaja on velvollinen järjestämään ja kustantamaan tämän lain mukaiset vähimmäisehdot täyttävän eläketurvan jokaiselle työntekijälleen, jonka työsuhde on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kuukauden. Laki ei kuitenkaan koske työsuhdetta:

2) jossa työansio voidaan arvioida keskimäärin pienemmäksi kuin 90 markaksi kuukaudessa;

Jos työntekijä tekee vähintään kolmena peräkkäisenä kalenterikuukautena työtä saman työnantajan palveluksessa alle kuukauden jatkuneissa työsuhteissa, työsuhteiden katsotaan muodostavan 1 momentissa tarkoitetun yhdenjaksoisesti

jatkuneen työsuhteen edellyttäen, että työansio kunakin kalenterikuukautena nousee ainakin sanotun momentin 2 kohdassa tarkoitettuun markkämäärään ja työntekijä on työssä vähintään 20 tuntia kalenterikuukaudessa. Työsuhteen katsotaan tällöin alkaneen sinä päivänä, jolta sen perusteella maksettiin ensimmäisen kerran palkkaa ja, jollei 2 §:stä muuta johdu, päättyneen sinä päivänä, jolta viimeksi maksettiin palkkaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1987.

Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan tässä laissa tarkoitetun työsuhteen perusteella aika aikaisintaan lain voimaantulopäivästä.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1987

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Matti Puhakka

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1987

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n 2 momentin 3 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (830/70), sekä lisätään 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa 23 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa, uusi 5 kohta, 3 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 14 päivänä maaliskuuta 1986 annetulla lailla (210/86), uusi 3 momentti ja 19 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 20 päivänä syyskuuta 1974 ja 13 päivänä kesäkuuta 1986 annetuilla laeilla (751/74 ja 460/86), uusi 7 momentti, seuraavasti:

1 §

Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan:

3) poronmistajaa, joka omaan, perheenjäsenensä tai paliskunnan lukuun tekee poronhoitotyötä;

4) henkilöä, joka tekee 1, 2 tai 3 kohdassa mainittua työtä niissä tarkoitetun yrittäjän perheenjäsenenä; sekä

5) henkilöä, joka tekee 1, 2 tai 3 kohdassa mainittua työtä ja jatkuvasti elää niissä tarkoitetun yrittäjän kanssa yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa.

3 §

Edeillä 1 §:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettu henkilö vakuutetaan hakemusta seuraavasta päivästä.

19 §

Maatalousyrittäjien eläkelaitos on velvollinen sen lisäksi, mitä muualla laissa on säädetty eläkelaitoksen velvollisuudesta antaa tietoja, antamaan tiedot myös liikennevakuutuslain (279/59) 19 §:ssä mainituille vakuutusyhtiöille sekä liikennevakuutusyhdistykselle ja tapaturmavirastolle sen vuosityöansion määrittämistä varten, joka tarvitaan liikennevahingon korvausta laskettaessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1987.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1987

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Matti Puhakka

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1987

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) 19 §.

muutetaan 3 §:n 3 ja 4 kohta, 6 §:n 5 momentti, 7 §:n 1 momentti, 12 §:n 2 ja 3 momentti, 21 §:n 1 momentin 3 kohta ja 22 §:n 1 momentti, sekä

lisätään 3 §:ään uusi 5 kohta ja 7 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, sekä 11 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

3 §

Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan tässä laissa:

3) poronmistajaa, joka omaan, perheenjäsenensä tai palikunnan lukuun tekee poronhoitotyötä;

4) henkilöä, joka tekee 1, 2 tai 3 kohdassa mainittua työtä niissä tarkoitetun yrittäjän perheenjäsenenä; sekä

5) henkilöä, joka tekee 1, 2 tai 3 kohdassa mainittua työtä ja jatkuvasti elää niissä tarkoitetun yrittäjän kanssa yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa.

6 §

Maatalousyrittäjätyöllä tarkoitetaan maatalousyrittäjän tekemää 3 §:ssä tarkoitettua työtä. Tällaisena työnä pidetään myös viljelmällä olevan asuinrakennuksen rakentamistyötä sekä sellaista maatalousyrittäjän tavanomaiseen ravintohuoltoon kuuluvaa työtä, jota maatalousyrittäjä tekee maatalousyrittäjänsä.

7 §

Tämän lain mukaista korvausta ei kuitenkaan suoriteta työvahingosta, jos se on sattunut:

1) ennen kuin maatalousyrittäjä on täyttänyt 14 vuotta tai sen jälkeen, kun hän on täyttänyt 65 vuotta;

2) sinä aikana, jolta maatalousyrittäjä on maatalousyrittäjien eläkelain 4 §:n 1 momentin nojalla vapautettu sanotun lain mukaisesta vakuutusvelvollisuudesta; taikka

3) sinä aikana, jolta maatalousyrittäjällä on oikeus saada

a) maatalousyrittäjien eläkelain mukaista sellaista varhennettua vanhuuseläkettä, jonka suuruutta määrättäessä on otettu huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika;

b) maatalousyrittäjien eläkelain mukaista täyttä työkyvyttömyyseläkettä tai yksilöllistä varhaiseläkettä; tai

c) laissa säädettyä tai julkisen eläkesäännön mukaista työ- tai virkasuhteeseen taikka muuhun yrittäjätoimintaan kuin maatalousyrittäjätoimintaan perustuvaa sellaista täyttä työkyvyttömyyseläkettä tai yksilöllistä varhaiseläkettä, jonka suuruutta määrättäessä on otettu huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio.

Tämän lain 3 §:n 5 kohdassa tarkoitettulla henkilöllä on oikeus korvaukseen vain, jos työvahinko on sattunut sinä aikana, jolta hänellä on voimassa maatalousyrittäjien eläkelain mukainen vakuutus tai jolta hänellä on oikeus saada muuta kuin 1 momentin 3 kohdassa mainittua sellaista eläkettä, jonka suuruutta määrättäessä on sanotun vakuutuksen perusteella otettu huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika.

11 §

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa määräykset siitä, mitä on pidettävä ilman rahapalkkaa tai alhaisella palkalla työskentelevän sekä ammattioppilaan, harjoittelijan ja muun nuoren henkilön vuosityöansiona.

12 §

Jos maatalousyrittäjä on maatalousyrittäjätyössä ohella tehnyt muuta ansiotyötä, otetaan myös hänen siitä saamansa työansio vuosityöansiona laskettaessa huomioon tapaturmavakuutuslain 28 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaisesti.

Jos vuosityöansio 11 §:n ja tämän pykälän mukaisesti laskettuna on pienempi kuin tapaturmavakuutuslain 16 §:n 6 momentissa säädetty markkamäärä, käytetään vuosityöansiona sanottua määrää. Tätä momenttia ei kuitenkaan sovelleta, jos työvahinko on sattunut aikana, jolta maatalousyrittäjällä on oikeus saada maatalousyrittäjien eläkelain mukaista eläkettä taikka sellaista rintamaveteraanien varhaiseläkelain (13/

82) mukaista eläkettä, joka perustuu maatalousyrittäjien eläkelaisa tarkoitettuun yrittäjätoimintaan.

21 §

Sosiaali- ja terveysministeriön määräämin ehdoin ja 17 §:n 2 momentissa säädetyin maksuin voidaan tämän lain mukainen vakuutus myöntää maatalousyrittäjälle:

3) joka haluaa itselleen vakuutuksen 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun työvahingon varalta.

22 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 16, 18 ja 19 §:ssä, maatalousyrittäjien eläkelain 16 ja 17 §:ssä sekä tapaturmavakuutuslain 37, 61 a ja 63 §:ssä on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1987.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1987

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Matti Puhakka

Asetus
työntekijäin eläkeasetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1987

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa asetuksessa (514/71), näin kuuluvaksi:

1 §

Työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovellettaessa arvioidaan työansion nousvan mainitussa lainkohdassa tarkoitettuun rajamäärään sanotussa momentissa tarkoitetun työsuhteen alusta alkaen, jos työntekijäin eläkelain 7 §:n 3 momentin mukainen työansio ensimmäiseltä kuukauden pituiselta ajalta on vähintään rajamäärän suuruinen, ja muutoin sen kalenterikuukauden alusta, jonka aikana työansio ensimmäisen kerran on noussut rajamäärään. Tämän

jälkeen työansion katsotaan mainittua lainkohtaa sovellettaessa olevan vähintään sanotun rajamäärän suuruinen, kunnes työnantajan ilmoituksen johdosta tulee selvitettyksi, että työansio on ainakin viimeksi kuluneena kalenterikuukautena ennen ilmoituksen tekemistä ollut rajamäärää pienempi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1987.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1987

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Matti Puhakka